

כ:

עין משפט
נר מצודה

קח א מ"י פ"ו מהל' כלי
המקדש הל' ב:

תורה אור השלם

1. עי את אהרן ואת בניו
לאמר זאת חורת העלה
הוא העלה על מוקדה
על המזבח כל הליקה
עז הבקר ואש המזבח
תוקד בך יקרא ו ב
2. וכל ידיר ארעא בלה
חשיבין ובמצביה עבר
בחיל שמיא ודירי ארעא
ולא איתי די ימחא בידיה
ולאמר לה מה עברת:
דינאל ד לב

רבינו חננאל

ואקשניו כיוון מדאדראתא
מצוי הילול חובב
ההרמב, חילוב מקדישין
כל הדיבי מאריון. כל
ופרקי ר' יוחנן משמע
שומר כל הילול איני
יודע שמר בקר ליל
הוא. למה תורין
דמור דעך, אלא איני
קאמר, כל דבר לבקר
כל לילה. כלומר, איני
בטח כל הילול אלא
בין מקורב בין מאחרי
כל שש, הילול בכל
יום חילול את המזבח
בקריתא הנביא אל מקור כל
המקורבין אלא שישן המזבח
מעט הוא ודורו לא הישער
ביום מפורדי לא הישער
חילולא (וכ"ז) (וכ"ז)
מקדישין מצות, ברגלים
שדתי מקדישין הרבה
הדשן מרובה מקדישין
הראשונה.
קורח חבני רב אמר קורח
בבאר ר' שילא אמר ר' יוחנן
תרגמו, אלא שישן ומתני
אמר אבוב לחיינו
נעמדא אל קיבולה, כמר
משל הוא. אבוב שהיה
אבוב (אב) אבוב גרילוס
ומר (אב) אבוב משמים
אני ער כל (אלא)
לחיינו (מחורין) עלי, וכן
אם גרית עלי מרן עמריה.
אמר מעט אחי שמר
גמי כן טובים אלא שמר
הביא שליח הדיבור
וחן ל צמר למצור,
עצב העובר שהיה
כל המסירה, והריש עני
ביבא אל הנהיה, והעני
שגמר שגמר
עני המצור, שגמר חיו,
שמן קולו בני מרסאות,
שמן גורל משכח מעט
אמר (וכן) וכבר אמר אנא
שמן ענישן קולו ביריחו,
הוא (וכן) מרסאות,
שמן גורל אלא חילול
ענישן, ורואו כינוס ששן

קול נשמע ביום כמו
בלילה. פי' אחרי שהזכיר
השם כחשאי בקול נמוך
והבליעו בנעימת אחי
הכהנים אמר בקול רם
חטאתי כו'. ירושלמי
בראשונה היה אומר השם
בקול רם משורר הפריצים
לא אה אומר אלא
בקול נמוך. ת"ר ג' קולן
הולך מסוף העולם ועד

והיב מקדימין והיב מאחרין. רש"י לא גרס היב מאחרין וגרסא
לי דשפיר גרס ליה דמין דומט קצוות מחצות ואילין היב
מקדימין ברגלים ובכל יום היב מאחרין דמשמע שלעולם היו רגלים
לתרום בקרית הגבר סמוך לו מלפניו או מלאחריו ואמאי והא דרזין
מקדימין למאות ויהיב דמתיב של
שחר זמנא עד ד' שעות ואפ"ה היו
מקדימין בחליי המורה דהיינו מתחילת
זמן שקבעה ליה תורה הי"ג אמאי
מלאחרין ליה למתחילת עד קרות
הגבר: **אלא** א"ר יוחנן פבשע
שנאמר בו' צפ' המוצא מקדש
(והיה דף פ"ו): לא גרס רש"י
אלא ופירש דרבי יוחנן מתקן לקרא
כרז חזי להקטירה וחזי להרמה מיח
היינו דוקא בשריירי וגבי הרמה מקרא
לחריגא נפקא לן דכתיב עד בקר מן
בקר לבקרו של לילה ומוקמין ליה
בהרמה ולא מסקן הכתוב אללא
בהרמה להיות משכימן לא מה שרזי
לפי הלוקח וקשה דקרא דעד בקר
דכתיב בהקטרה היב מוקמין ליה
בהרמה ועוד דכנל הפסדים רש"י
אלא יש פירושא אחרים כ"ג רש"י
שפירש בהם דגרסין אללא ופירש
דרבי יוחנן פליג אדרי וס"ל דכל
הלילה קאי להקטרה וקאי אהרמה
דכל הלילה כשר להקטרה שאין דשן
וגבי אהרמה אס' יש דשן מעובר
ולא הקטרה כתיב בקר מיותר לומר
מן בקר לבקרו של לילה והיינו
בשרירי דחלות עושה עיכול והכי
מדריש קרא מן השכמה אחת לבקרו
של לילה ובקרו של לילה הוא עמוד
השחר ומתן קול הכתוב בקר אחר
לומר שאין לרין להקטיר מן השכמה
ואילן ויבין שלא קבע זמן לאותו
בקר על כרחק הוא חלות לילה שעה
מינה דבשרירי תלוי בנחות וצדקן
מעובר דלתיב ציה ממשל כל הלילה
והריס אלל אח ציה ממשל כל
הלילה והקטיר וכן פירש רש"י צבאן
ובפ' שני דמגילה (דף כ"ג) דקאמר
כל הלילה כשר להקטרה קשה אמאי
לא קאמר גמיי להרמה וי"ל משום
דכשום פעם לא היו רגילין לתרום
קודם אשמורה הראשונה לא קמי
ליה: **משום** חולשא דב"ג עבדין
הפחות. משמע דאפי' תרומת הדשן
שאינו עבדות הלילה אינה שכינה אללא
בו ולהיב מקדימין ליה כדי שינוח צין
עבודה זו לעבודת היום וריביא
פירש דלא גרסי' כ"ג אללא היב גרסי'
משום חולשא דכתיב קודם שהכין
ההורס

וְקוֹל הַמוֹנֶה שֶׁל רוֹמֵי וְקוֹל נִשְׁמָה בִּשְׁעָה שִׁירָצָאָה מִן הַמִּלֵּךְ

קול בלבל חמה וקול חמונה של דומי וקול השמחה כשיצאה מן הגוף.

שה' לשנים גדולים וחמרו ביה אנשים מחמים ואינו ערב לכן וכו' וכן ליל כלן כי ידוע כי דבר הערוך
הם דברי הקלה מרבי הרי"ם ז"ל וסבא (שמוע' מחש).

מקום דקדקתי ט'. ר"כ"א: ודדיה קלי' נשמע עד כ' פרשאות. ו"א: והתן (תמיד פ"ח מ"ה) מירידה ויריד' אומר הקול הגדה של' נשמע עד יריחו אבל לא היו שומעין ומכניס הכרה אלא עד כ' פרש' ונראה לר"י שמואל שאלותוק ויכ' נמי פליגי הסיח' דתני' לקמן בפרק בפרק בקלפי' והסיח' דתמיד (ו) ולקמן בשער ג' עורר והסיח' דתמיד בשער ג' הסיח' דהא חתמי הגדול דהיי' שער היכל שמי' סיו' ו

שבעת ימים פרק ראשון יומא

וְאִי דְאוֹרֵי־יֵסָא הוּא יִיכִי מְקַדְמִין גְּרִיסִין. וְלֹא גְרִיסִין יִיכִי מֵאַחֲרֵין
הֵלֵךְ כֹּל חַיִּי רָחֵץ לְהִרְמָה וְמֵה לֵּנו אֵם יֹאחֵר: יִיכִי מְקַדְמִין.
אֲפִילוּ דָּעַן הַתְּעוּבֹל יֵפֶה וְהֵא אֲמֵרֶת חַיִּי לְהִרְמָה אֲלֵמָה אִין חַיִּי
הִרְשָׁשׁוֹן כֶּסֶר לֵכ: אֵלֶּא אִ"ר יִוָּתֵן. לֹא חִימָא חַיִּי לֵכ וְחַיִּי לֵכ
לְהִרְשָׁשׁוֹן כֶּסֶר לֵכ: אֵלֶּא אִ"ר יִוָּתֵן. לֹא חִימָא חַיִּי לֵכ וְחַיִּי לֵכ

הוא היה דרשני המצוות הכשר בין הלוינה
בין לשקטן שאין מעוכלין בין להרמה
אין לקדש מעוכל וזוהי דעושה
עיקול באברים שמשלה בהן האור
מהכל נפקא משמע שנאמר בקטרה
כל הילול על מוקדה איני יודע שעד
הבקר קרי לילה: ומה ע"ד (ה) בקר
כן השמעה אחרים לבקר על לילה

דא איזא חולשא דכ"ג
דנפיש ישראל ונפיש
רת הראשונה בדתני
הגבר מגעת עד שהיה'
מאי קריאת הגבר רב
לא אמר קרא חנגולא
דרבי שילא לא הוה
דרבי שילא קם רב
קריאת הגבר קרא
שילא ולימא מר קרא
אחרי וזר לגרדאי לא
ה קאימנא עליה דר'
קריאת הגבר קרא גברא
ואת אמרת לי אימא
ניהו רב גינח מר א"ל
ליה פון עמריה איכא
לין בקדש לא מורידא
לא כותיה דרבי שילא
יני כרוז מהו אומר
חכם ולוים לדוכבכם
ה קולו נשמע בשלש
פס המלך שהיה כ"א
ג' פרסאות וכשבא
ואעפ"כ כ"ג משוכה
בר אמר אנא השם
ומר רבה בר בר חנה
לידיהו ' פרסי ואע"ג
הכא ליכא חולשא
דרא"ל לוי מפני מה אין
ם בדרך שנשמע בליה
ברקיע בחרש המנסר
וזמא לא שמיא והיינו
דיירי ארעא (כלא)
לגל חמה נשמע קול
א קול המונה של רומי
ר' שלש קולות הולכין
ואלו הן קול לגל חמה
הגוף וי"א אף לידה
וש

מלאכה שיטיל עליך ואפילו היא בויה כגון ניסוך זמר שהיא : ולא מורידין. גמלי הדרכה הוא שארזי אי ויקוס פחות ממני :
(ג) כבר אמר אנו השם. כבר פעם אחת היה מעשה שהיה כ"ג ולי ביריחו: ואיכא חולשא. דלעניינא: והכא ימא. שאין הקול נשמע אלא בעומד של חמה דיומא ממא: לא שמיס. כן שמו לשון אין: וי"א

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) | צרכות כח. | יש"ע |
(ב) | גיר' ע"י שסיה מחלך |
(ג) | לקמן לע" |
(ד) | ז"ל כלל |

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ימה ת"ל
עד הבקר ט' מן השכמה
ואילך. נ"ב פי' מן השכמה
האחרת:

מוסף רשמי

א"ר יוחנן. גרם אל
נרשע אלף (בבבב) וכו'
נרשע אלף נרשע אלף
לומר קרא מרע מרע
למאן וכו' וכו' וכו' וכו'
ויטל כשרי (בבבב).
דקדק (בבבב) וכו'
ועתה כל כלל ראון
תחתות וכו' וכו'
להרע אלן תחתות
הרעה במעלות וכו'
קדש חסד נפק לן מזה
קדש (בבבב) וכו'
אמר כל הילול.
אם נלמד כל תחתות
כל המקדש שיהא תחת
אמר וכו' וכו' וכו' וכו'
מכל הילול וכו' וכו'
ומה חיל דע בקדש.
לא נלמד אלף נרשע אלף
לומר שחורון כל הילול.
אמר חסד נפק לן מזה
אמר. לפי בקדש וכו'
אלף חסד נפק לן מזה
אמר בקדש וכו' וכו'
לילול. וקדש כל הילול
לומר תחתות נפק לן
מן כל חסד תחתות וכו'
אמר וכו' לומר אלף כל
תחתות. חסד כל חסד
הפסוקים. שכל הפסוקים
מושלם על סוף כל חסד
חולא חסד חסד וכו' וכו'
(אמר) וברגלים נרשע
ישראל. דקדק חסד
אלף חסד קדש חסד
מנעו כרעלע דע חסד
אמר חסד חסד וכו' וכו'
מעלין בקדש ולא
מורדין. דקדק וכו' וכו'
במחנות נפק אל חסד
(אמר) וכו' וכו' וכו' וכו'
אמר חסד. לומר וכו'
היה תחתות חסד וכו' וכו'

תום' ישנים

תן בקר לנכרי. אצל
לא משמע פירש אחר
הקר שזרפתן אצל
אין מתקבצין כל כך
להתעלל: משום חלשא
דכין גדול עבדין מחמת.
מלאן ששע סביב הכר
גדול עשע חיותה הדגן
והא דחשיב עלה לקמן
פיים כחשנה היט בכל
יום דהאם ימי קמי מי
שחט מי וזקן ימי מרש
ואת"ם דנריך לקדש
ורגלו תפירותה הדגן ואין
ומתקבצין חתם עובלות

והפסית שפית כסדר ויהי
עד ומן שחיטה תשום דמיין
תרומת הדשן בשאר העם:
רוב קרבנות ורוב העם והיו
שלא תלה העטם אלא בנפשי
עד ג' פקולות ולא נהיה
מר שקול דכרו של כהן גדול
חומשי שבת ואין לומר דהוא
(א) ז"ל היכל. (ב) ז"ל עזרה.